

Tab for Statskassen, og derfor troer jeg, at man, naar man vil være consequent, maa indrømme denne Banes Anlæggelse paa den Maade, som det Udcast, der blev vedtaget ved anden Behandling, foreslaaer. Blandt de Herrer, der have stillet Endringsforslaget under Nr. 2, seer jeg, at der er Afskillige, som i det Hele ere optraadte imod meget udstrakte Jernbaneanlæg i Danmark, og efter hvad der her er blevet hørt fra forskjellige Sider, forekommer det mig, at de ere meget consequente, idet de have stillet dette Endringsforslag, da Resultatet deraf formodentlig vil blive, at der ikke kommer nogen Bane fra Njebenhavn til Helsingør; men det Samme kunne de opnaae paa en anden Maade, nemlig ved at stemme imod Loven, de behøvede ikke at bevirke det ved et Forslag, som det, der her foreligger. Jeg for min Part skal i god Overensstemmelse med det Endringsforslag, jeg i sin Tid var Ophavsmand til ved en anden Jernbanelov, stemme for, at denne Lov endelig vedtages, og skal altsaa stemme imod Endringsforslaget under Nr. 2.

Scherning: Saavidt jeg har forstaaet, er egentlig ikke Noget imod dette Lovforslag; saavidt jeg har forstaaet, ønske Alle, at det skal komme ud som Lov; derom er der slet ikke Tale, men der er Tale om et Forslag, som gaaer ud paa, at naar Staten indlader sig paa en Hazardcontract — og det er det, den gjør her, thi den veed ikke, hvad der kommer ud deraf, og om den ikke kommer til at bære større Byrder, — og naar det har viist sig, at Contracten er fordeelagtig for dem, der træde til og give deres Penge ud, fordeelagtigere, end saadanne Foretagender i Almindelighed ere, saa skal Staten træde til og indvinde Noget. Principet forekommer mig at være aldeles simpelt, men naar Regjeringen erklærer, at den ikke kan bruge Loven med dette Forslag, at der ikke er Haab om at bringe noget Godt ud af Loven, naar denne Betingelse fastholdes som nødvendig, saa ligger jo ikke deri, at Regjeringen ikke fra sin Side vil bestræbe sig for at staae Betingelser tilveie, som gaae i den Retning. Det Spørgsmaal, der her ligger for, er altsaa ikke om at opgive et saadant Princip

ved Underhandlingen, hvis det muligvis kunde gaae igennem, men her er Spørgsmaal om at gjøre det muligt for Ministeren at underhandle, uden at være tvungen til at sætte denne Betingelse igennem. Naar Sagen stilles sig saaledes, forekommer det ogsaa mig, at vi gjøre rigtigst i ikke at holde fast ved Endringsforslaget, men at vi bør vente, at Ministeren gjør det meest Mulige ud af Underhandlingerne, som han kan. Dersom han kommer til den Erkjendelse, at en saadan Fordeel kan vindes — maaskee Fordelingen maa skee paa en anden Maade — saa vil det vist lade sig gjøre. Den Beregning, som den ærede Minister opstillede, skal jeg ikke gaae ind paa; jeg troer ikke den var ganske rigtig, men jeg skal ikke forfølge den; jeg synes, vi have hørt længe nok paa denne Jernbane, og jeg vil derfor sætte mig ned.

Beck: Forinden Behandlingen sluttes, vil jeg tillade mig nogle Ord angaaende den eventuelle Retningslinie for Banen. Naar Udvalget ikke har gjort noget bestemt Forslag med Hensyn til denne, saa er det jo begrundet i, at der ikke foreligger saadanne Forarbejder, eller et saadant Nivellement, at Retningen der efter kunde bestemmes. Vel er det saa, at der ved Generalstabens topographiske Arbejder i Nordsjælland foreligger graphiske Fremstillinger af Terrainformationen med Curver af 5 Fods Equidistance, som man kunde benytte til at give en Fremstilling af de Baneretninger, der maatte attraaes, og hvorved de nødvendige Stigningsforhold behørigt kunde tages i Betragtning, men det er jo ikke tilstrækkeligt; der udfordres jo tillige Overslag over Beføsteligheden ved disse Baner i det Hele. — Selvs Hensynet til, hvilken Bane der er den billigste, er dog ikke alene det, der bør komme under Overveelse ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet om Retningen; der kommer ogsaa andre specielle Omstændigheder i Betragtning. Efter min Anskuelse er den Baneretning, som vilde være den hensigtsmæssigste, en, som udgik fra Njebenhavn, maaskee henad mod Hirschholm, derfra brydende ind over Frederiksberg og Fredensborg til Helsingør, thi den vilde upaatvivlelig være den rentableste; idet Byerne